

100

רשומות

משרד המעסות
אגף שומת המקרקעין

31-8-1983

לשכת חיפה ותצפון

קובץ התקנות

12 באוגוסט 1983

4519

ג' באלול התשמ"ג

עמוד

1798	תקנות המים (היטל איזון) (מס' 2). (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
1799	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 8), התשמ"ג-1983
1800	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 8), התשמ"ג-1983
1801	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (מס' 2) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
1803	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
1809	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (מס' 2) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983
1813	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (משקה קל מפירות) (ביטול), התשמ"ג-1983
1813	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חומץ וחומץ מחוקה) (ביטול), התשמ"ג-1983
1814	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מיץ פרי הדר, משקה פרי הדר ומשקה קל מפרי הדר), (ביטול), התשמ"ג-1983
1814	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חומר המתקה נטול ערך קלורי) (ביטול), התשמ"ג-1983
1814	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו) (תיקון), התשמ"ג-1983
1814	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למלח) (תיקון מס' 5), התשמ"ג-1983
1815	כללי לשכת עורכי הדין (התמחות - קיצור תקופה) (הוראת שעה), התשמ"ג-1983
1816	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר בעד שימוש ברכב) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
1816	תקנות בריאות הציבור (מזון) (תכולת הסטמינים בדגים), התשמ"ג-1983

תקנות המים (היטל איוון) (מס' 2) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (היטל איוון) (מס' 2), התשמ"ג-1983, במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 4.73 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.57 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.70 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.73 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו, על 4.73 שקלים למ"ק.

5. (א) על מים לחקלאות שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגריטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 4.73 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כלקמן:

(1) בכל הארץ — 13 אגורות חדשות למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 11 אגורות חדשות למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 11 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 11 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	11	2,000
עמק הירדן	11	2,000
עמק חרוד	13	2,000
עמק החולה	13	1,800
שפלת החוף	13	1,500
עמק זבולון	13	1,500
עמק יזרעאל	13	1,500

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.

2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1122 ועמ' 1408.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 4.73 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 4.73 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.62 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.88 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.73 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 4.73 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור תעשייתי

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושיירות ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 6.76 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 3.21 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 3.54 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 6.76 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 6.76 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושיירות
ציבוריים

מנתם בגין

ראש הממשלה

ממלא מקום שר החקלאות

כ"ה באב התשמ"ג (4 באוגוסט 1983)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 8), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט-1978², במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ג, עמ' 156, עמ' 367, עמ' 559, עמ' 784, עמ' 918, עמ' 1106 ועמ' 1409.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 2.41 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — 12.15 שקלים למ"ק.

מנחם בגין

ראש הממשלה

ממלא מקום שר החקלאות

כ"ה באב התשמ"ג (4 באוגוסט 1983)

(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 8), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ס-1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

החלפת תקנות
4 ו-5

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 4.73 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 4.73 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים
לחקלאות ועל
מים לייצור
תעשייתי"

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים וציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 6.76 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 6.76 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה
על מים לצרכי
בית, מסחר,
מלאכה, שירותים
ציבוריים
ושירותים

מנחם בגין

ראש הממשלה

ממלא מקום שר החקלאות

כ"ה באב התשמ"ג (4 באוגוסט 1983)

(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התש"ס, עמ' 1698; התשמ"ג, עמ' 1126 ועמ' 1410.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (מס' 2)

(תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (מס' 2), התשמ"ג—1983, החלפת תקנה 7 במקום תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים למטרות הצריכה השונות

שם מפעל מקורות	מס' תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	מס' תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	מס' תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)
1.1 עמק הירדן	1.44	2.01	
יסוד המעלה	2.72	3.81	
כפר גלעדי	3.27	4.58	
אורן—חדרה	3.44	4.82	
חולון	3.63	5.08	
קרן—בנא	3.72	5.21	
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון	3.81	5.34	

* כולל שפלת לוד, שורק, גח.

שם מפעל מקורות	מס' תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	מס' תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	מס' תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)
1.2 בית שאן — מעיינות			
שפעה			1.27
רמתניה			1.89
אגם חיתל			3.05
בית-שאן—קידוחים, יוטבתה			3.89
רמת הגולן, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין יהב, עין בוקק			4.50
			4.73

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשמ"א, עמ' 175.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 1127 ועמ' 1411.

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)
--	--

שם מפעל מקורות

1.47	1.58	בית-שאן — מעיינות
1.76	1.89	שפעה

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

2 מים לתעשייה

שם מפעל מקורות

תעריף
(שקלים למ"ק)

1.81	בית שאן—מעיינות
2.24	עמק הירדן
4.16	כפר גלעדי
4.39	אורן—חדרה
4.50	בית שאן—קידוחים, יוטבתה
4.61	חולון

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, קרן—
בנא, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי
אפרים, מגדל—נצרת, עמק מוזרחי, רום כרמל,
שומרון, בית-שאן—קידוחים, יוטבתה, גוש דן,
השפלה*, אשתאול, שואבה, אשקלון, לכיש,
נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין
יהב, עין בוקק, נחל צין, שדה רימון

4.73

3 מים לצריכה ביתית

4.43	בית שאן—מעיינות
	רמת הגולן, כפר גלעדי, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, קרן בנא, גולני, יבנאל, גליל מר- כזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל— נצרת, עמק מוזרחי, אורן—חדרה, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן—קידוחים, גוש דן, חולון, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק, שדה עבדה, שדה רימון
6.76	

* כולל שפלת לוד, שורק, גת.

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 2.41 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 12.15 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

מנחם בגין

ראש הממשלה

ממלא מקום שר החקלאות

כ"ה באב התשמ"ג (4 באוגוסט 1983)

(חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2) (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2), התשמ"ג —
1983², במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —	
1.1.1	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	16.66
1.1.2	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	26.22
1.1.3	בעד כל מ"ק נוסף	42.21
1.1.4	משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות בדירה, ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);	
	הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1131 ועמ' 1413.

1.1.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיוור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת.

9.00

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה של 68 מ"ק, באופן מצטבר לחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי העניין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי העניין.

1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —

כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

6.64

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

بعد כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

9.05

מהכמות המוקצבת

بعد כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

18.80

מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות

6.64

המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —

אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר

מספק אחד או מכמה מקורות של אותו

ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו

מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט

מע"מ ובתוספת 1.92 שקלים למ"ק (להלן —

המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

	כאשר מרבית כמות המים לתעשיה מופקת בידי הרשות המקומית —	
9.05	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת	
18.80	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	
	כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —	
	המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 2.41 שק"ל למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 12.15 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.	
26.45	למלאכה ותעשיה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.3
	לבניה באתרי הבניה —	2.4
18.97	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.1
18.97	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.2
18.97	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.3
21.38	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	2.4.4
31.12	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
 כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
 כמפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בד"כ כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בד"כ כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

13.49	3.75	1.34	מועצה אזורית עמק הירדן
			עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
15.37	5.62	3.21	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגולית, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
16.71	6.96	4.55	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
16.88	7.14	4.73	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
16.88	7.14	4.73	

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקנייה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 1.80 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 2.41 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 12.15 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

בשקלים למ"ק

20.83

4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

20.83

בגבולות הכמות המוקצבת.

41.42

מעל לכמות המוקצבת

4.2 לבתי חולים —

20.83

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

20.83

בגבולות הכמות המוקצבת

41.42

מעל לכמות המוקצבת

4.3 לבתי מלון —

15.13

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

15.13

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

17.56

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

28.41

מהכמות המוקצבת

4.4 למיתקני בטחון —

20.83

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

20.83

בגבולות הכמות המוקצבת

41.42

מעל לכמות המוקצבת

4.5 לגינון —

4.5.1 לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית

מית או רשות ממלכתית או ציבורית —

9.05

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

9.05

בגבולות הכמות המוקצבת

27.07

מעל לכמות המוקצבת

4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה.	9.00
	(ב) מעבר להגבלות	24.79
4.6	למיתקני תחבורה —	
	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	29.49
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
	בגבולות הכמות המוקצבת	29.49
	מעל לכמות המוקצבת	49.52
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	21.10
4.8	למכבסות	21.10
4.9	לחנויות דגים	21.10
4.10	לברירות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	21.10
4.11	לבתי עלמין	13.50
4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	30.28
4.13	לחנויות, עסקים ומשרדים	41.48
4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	38.55

כ"ה באב התשמ"ג (4 באוגוסט 1983) (חמ 29—3)
 מנחם בגין
 ראש הממשלה
 ממלא מקום שר התקלאות

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (מס' 2) (תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (מס' 2), התשמ"ג—1983², תיקון תקנה 3 במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
 2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 1139 ועמ' 1419.

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר

10.02	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.1
21.10	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק	1.1.2
49.52	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק	1.1.3
67.53	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק	1.1.4

ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס

12.89	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.5
25.54	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק	1.1.6
59.81	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק	1.1.7
82.72	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק	1.1.8

1.1.9 משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, שהצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.2 לגינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת

9.00

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה

9.00

1.2.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.

1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים

הכללית של הגינה בין יחידות הדירור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית. החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.2.4, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשייה

2.1 לצרכי הרשום ברשיון ההפקה של העירייה —

6.64

בגבולות הכמות המוקצבת

82.33

מעל הכמות המוקצבת

2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה

26.45

2.3 לבניה באתרי הבניה —

2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה

18.97

2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה

18.97

2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה

18.97

2.3.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין

21.38

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין

31.14

3 לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העירייה —

6.52

בגבולות הכמות המוקצבת

82.61

מעל הכמות המוקצבת

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים —

20.83

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) גקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

20.83

בגבולות הכמות המוקצבת

83.40

מעל הכמות המוקצבת

- 20.83 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
 (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
 20.83 בגבולות הכמות המוקצבת
 83.40 מעל הכמות המוקצבת

- 15.13 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
 (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
 15.13 בגבולות הכמות המוקצבת
 83.21 מעל הכמות המוקצבת

- 20.83 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
 (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
 20.83 בגבולות הכמות המוקצבת
 83.40 מעל הכמות המוקצבת

- 4.5.1 לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או
 רשות ממלכתית —

- 9.05 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
 (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
 9.05 בגבולות הכמות המוקצבת
 83.40 מעל הכמות המוקצבת

- 4.5.2 לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות
 נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים
 לגינת הנוי נמדדים בנפרד —

- (א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה,
 במשך כל השנה
 9.00
 83.40 (ב) מעבר להגבלה

- 29.49 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
 (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
 29.49 בגבולות הכמות המוקצבת
 83.40 מעל הכמות המוקצבת

	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו	4.7
21.10	במקום אחר בתקנות אלה	
21.10	למכבסות	4.8
21.10	לחנויות דגים	4.9
21.10	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
13.50	לבתי עלמין	4.11
30.28	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
41.48	לחנויות, לעסקים ומשרדים	4.13
91.90	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	4.14

מנחם בגין

ראש הממשלה

ממלא מקום שר התקלאות

כ"ה באב התשמ"ג (4 באוגוסט 1983)
(חמ 30-3)

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (משקה קל מפירות) (ביטול), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, אני מצווה לאמור:

1. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (משקה קל מפירות), התש"ך-1960² — בטל.

ביטול

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983)
(חמ 710-3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ח התש"ד, עמ' 743.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חומץ וחומץ מחוקה) (ביטול), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, אני מצווה לאמור:

1. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חומץ וחומץ מחוקה), התשי"ט-1959² — בטל.

ביטול

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983)
(חמ 6-3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשלי"ט, עמ' 32.
2 ק"ח התשי"ט, עמ' 1818.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מיץ פרי הדר, משקה פרי הדר
ומשקה קל מפרי הדר) (ביטול), התשמ"ג—1983**

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מיץ פרי הדר, משקה פרי הדר ומשקה קל מפרי הדר), התשכ"ה—1965² — בטל.

ביטול

י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983)
(חמ 6—3)

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התשכ"ה, עמ' 1876.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חומר המתקה נטול ערך קלורי)
(ביטול), התשמ"ג—1983**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חומר המתקה נטול ערך קלורי), התשל"ו—1975² — בטל.

ביטול

י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983)
(חמ 6—3)

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התשל"ו, עמ' 750.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו)
(תיקון), התשמ"ג—1983**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 21 ו-38 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 5 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א—1960², אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

תיקון סעיף 5

"(ג) הוראות סעיף קטן (א) המתייחסות לכמות המצרך, משקלן ונפחן, לא יחולו על מוצרי מזון שחל עליהם תקן ישראלי ת"י 1059 — שבט תש"ם (ינואר 1980) סבולת המשקל וסבולת הנפח של מוצרי מזון ארוזים מראש."

י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983)
(חמ 3—397)

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התשכ"א, עמ' 590; התשכ"ו, עמ' 1049.
3 י"פ התשמ"ב, עמ' 2616.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למלח),

(תיקון מס' 5), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למלח), התש"ם—1980,² יבוא:

"תוספת"

סור ב'
המחיר בשקלים בחבילות של 1 ק"ג במכירת—

לצרכן כולל מע"מ	לקמעונאי ללא מע"מ	לסיטונאי ללא מע"מ
11.90	8.61	7.53
"11.60	8.39	7.31

סור ג'
תמציר

מלח שולחן (מעולה) בשקיות
מלח למאכל (עבה) בשקיות

2. תחילתו של צו זה ביום י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983).

תחילה

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

י"ד באב התשמ"ג (24 ביולי 1983)
(חמ 1425—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1195; התשמ"ג, עמ' 107, 217, 808 ו-1424.

כללי לשכת עורכי הדין (התמחות — קיצור תקופה) (הוראת שעה),

התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותה לפי סעיף 2 לחוק לשכת עורכי הדין (התמחות) (הוראת שעה), התשמ"ג—1983¹ (להלן — החוק), מתקינה המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין כללים אלה:

קיצור התמחות
של חייל
משוחרר

1. הלשכה תהיה רשאית לקצר את תקופת ההתמחות של חייל משוחרר בתקופה שווה לתקופה שבה נוכחה הלשכה כי עקב שירותו בשירות חירום נבצר ממנו, בתקופת שירותו, להיות כשיר להירשם כמתמחה, להירשם כמתמחה, להתחיל בהתמחות או להמשיך בה, ובלבד שתקופת התמחות לא תקוצר ביותר מששה חדשים.

קיצור התמחות
של חייל
משוחרר שנפצע

2. הלשכה תהיה רשאית לקצר את תקופת ההתמחות של חייל משוחרר שנפצע או שבריאותו נפגעה עקב שירותו בשירות חירום בתקופה שווה לתקופה שבה נוכחה הלשכה כי נבצר ממנו עקב פציעתו או עקב הפגיעה בבריאותו כאמור להיות כשיר להירשם כמתמחה, להירשם כמתמחה, להתחיל בהתמחות או להמשיך בה, ובלבד שתקופת התמחות לא תקוצר ביותר מששה חדשים.

1 ס"ח התשמ"ג, עמ' 120.

3. כללים אלה לא יחולו על חייל משוחרר שנרשם כמתמחה בהתאם לסעיף 3 לחוק על אף שלא היה כשיר להירשם כמתמחה בהתאם לסעיף 26(1) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א—1961.²

נחאשר.

י"ז באב התשמ"ג (27 ביולי 1983)

(חמ 1568—3)

יצחק נור
יושב ראש המועצה הארצית של
לשכת עורכי הדין

משה נסים
שר המשפטים

2 ס"ח התשכ"א, עמ' 178.

תיקון טעות

בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר בעד שימוש ברכב) (תיקון-מס' 4), התשמ"ג—1983, שפורסם בקובץ התקנות 4501, התשמ"ג, עמ' 1510, בסעיף 1, בתוספת —

(1) בפריט ה(1), 16, בטור ב', במקום "11871" צ"ל "1871";

(2) בפריט יג. 41, בטור ב', במקום "11392" צ"ל "1392".

תחילתו של תיקון טעות זה ביום כ"ו בסיון התשמ"ג (7 ביוני 1983).

חיים קורפו
שר התחבורה

כ' בתמוז התשמ"ג (1 ביולי 1983)

(חמ 1478—3)

תיקון טעות

בתקנות בריאות הציבור (מזון) (תכולת הסטמינים בדגים), התשמ"ג—1983, שפורסמו בקובץ התקנות 4471, התשמ"ג, עמ' 936, בתקנה 1, במקום "Fluormethime" צ"ל "Fluorometric".

ברוך מודן

כ"ה בתמוז התשמ"ג (6 ביולי 1983)

(1641—3)

המנהל הכללי של משרד הבריאות

אני מאשר.

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).